

9.1 ἐκεῖνος a οὗτος (onen a tento)

Mt 21,11: ἐλεγον· Οὗτος ἐστὶν ὁ προφητὴς Ἰησοῦς ...

– Říkali: „Tento je prorok Ježíš ...“

Mt 14,1: ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἠκούσεν Ἡρώδης ...

– V onom čase zaslechl Herodes ...

9.1.1 Tvoření

ἐκεῖνος („onen, tamten“) se skloňuje jako αὐτός (část 3.6) – tj. jako ἄγαθος kromě nominativu a akuzativu singuláru neutra, kde koncovka je -o a ne -ov.

		maskulinum	femininum	neutrum
sg.	N.	ἐκεῖνος	ἐκείνη	ἐκεῖνο
	G.	ἐκείνου	ἐκείνης	ἐκείνου
	D.	ἐκείνῳ	ἐκείνῃ	ἐκείνῳ
	A.	ἐκεῖνον	ἐκείνην	ἐκεῖνο
pl.	N.	ἐκεῖνοι	ἐκείναι	ἐκεῖνα
	G.	ἐκείνων	ἐκείνων	ἐκείνων
	D.	ἐκείνοις	ἐκείναις	ἐκείνοις
	A.	ἐκείνους	ἐκείνας	ἐκεῖνα

οὗτος („tento“) je trochu složitější:

		maskulinum	femininum	neutrum
sg.	N.	οὗτος	αὕτη ¹	τουτο
	G.	τουτου	ταυτης	τουτου
	D.	τουτω	ταυτη	τουτω
	A.	τουτον	ταυτην	τουτο
pl.	N.	οὗτοι	αὗται	ταυτα
	G.	τουτων	ταυτων	τουτων
	D.	τουτοις	ταυταις	τουτοις
	A.	τουτους	ταυτας	ταυτα

Poznámky

- *Koncovky* οὗτος jsou stejné jako u ἐκεῖνος (a proto stejné jako u αὐτός a podobné ἀγαθος).
- οὗτος ve většině tvarů začíná na τ. V N. m a f. sg. a pl. je místo toho ostrý přídech. Je to stejné jako u určitého členu (který začíná na τ kromě ὁ, ἡ, οἱ a αἱ).

První samohláska osciluje mezi ου a αυ. Pravidlem je, že odpovídá druhé samohlásce (a koncovce). Pokud má druhá samohláska zvuk o, první samohláska je ου, ale pokud má η, nebo α, je to αυ.

¹ αὕτη (od οὗτος, s ostrým přídechem) si lze snadno splést s αὐτή (od αὐτός).